

публиката, и свирилъ съ Листъ въ Мюнхенъ, писалъ концерти и едно концертино за чело, пѣсни съ obligatно чело и др.

**Пиачеволе**, ит. *piacevole* — изящно, грациозно.

**Пиачере**, ит. *piacere, à piacere*, или *à piacimento* а *à bene placito* = по воля, волно, по желание.

**Пиброхъ**, англ. *piobrach* — инструментална мелодия съ ирландски произходъ, често, твърде много украсена съ мелизми и вариации върху тази мелодия, завършващи съ единъ бързъ край. Изпълнявали сж се много отъ народнитѣ инструменталисти на британскитѣ острови.

**Пиерне, Анри Констанъ Габриелъ** — *Pièrné, Henri Constant Gabriel* — французски компонистъ и диригентъ, род. 16 авг. 1863 въ Мецъ, ученикъ на Парижката консерватория (Мармонтелъ, Лавинякъ, Цезаръ Франкъ и Масне), дето получава Римската премия за кантатата „Едитъ“; органистъ на „Св. Клотилда“, помощникъ-диригентъ и, после — замѣстникъ на Колонъ въ неговитѣ концерти, които дирижира и до сега. Композиции: „Симфонична увертюра“, две сюити „Рамунчо“, хорова симфония (премирана), „Катедралитъ“ (съ органъ), симфонична поема „Дафне“ — за оркестръ, концертъ за пиано съ оркестръ, „Фантазия-балетъ“, „Скерцо-каприче“ и „Симфонична поема“ за пиано и оркестръ; ораториитѣ: „Витлеемски деца“, „Коледна нощъ въ 1870“, „Детски кръстенъ походъ“ (наградена отъ академията); оперитѣ: „Пжтътъ на любовъта“, „Донъ Лудвигъ“, „Вълшебниятъ изстрелъ“, нѣколко оперети и пантоми, музика къмъ нѣколко драми: „Рамунчо“ отъ П. Лоти, „Докторъ Бланкъ“ отъ Катюль Мендесъ, „Принцеса Лонтенъ“ и „Самариянката“ отъ Едм. Ростанъ, „Франческа да Рамини“ отъ Гравфоръ и др.; балети: „Впечатления отъ музикъ холъ“, „София Арнулдъ“, пьеси за цигулка и пиано, пѣсни — солови и хорови.

**Пиеса**, фр. *pièce* — дума, съ която французитѣ наричатъ различнитѣ видове музикални творби: *P. de chant* = творба за пѣние, *P. de piano* = творба за пиано, *P. de théâtre*

= театрална творба. По недостатъчностъ на музикални термини въ българския езикъ, думата П. се употребява и съ значение на това, що нѣмцитѣ наричатъ *Stück* = кжсъ — по-малки, завършени музикални творби, като *Klavierstücke* = пьеси за пиано. Турската дума „парче“ е придобила у насъ широка употреба за означение музикални творби срѣдъ любителитѣ на музиката и, до нѣкжде, отговаря на нѣмското *Stück*, до като нашата дума „откъслекъ“ или „кжсъ“ не покрива нѣмската, защото въ основния си смисълъ тя не означава завършена, цѣлостна творба, а часть, извадка отъ такава.

**Пийперъ, Вилемъ** — *Pijper, Willem* — значителенъ модеренъ холандски компонистъ, род. 8 септ. 1894 въ Цаистъ (Утрехтъ), училъ при Йох. Вагенаръ и при г-жа Лунтеренъ въ Утрехтъ, отъ 1925 — преподавателъ въ консерваторията въ Амстердамъ. Компониралъ: 3 симфонии, 6 симфонични епиграми за оркестръ, концертъ за пиано и оркестръ, раподия за пиано и оркестръ, септети за духови, пиано и контрабасъ, 2 триа, 4 струнни квартета, 2 сонати за пиано, 2 сонати за виолончелъ и пиано, 3 сонатини за пиано, музика къмъ: „Антигона“ отъ Софокълъ, „Вакханки“ и „Циклопъ“ отъ Еврипидъ, дуети за сопранъ и алтъ съ пиано, пѣсни съ оркестръ и др.

**Пикардийска-терца** е, споредъ Ж. Ж. Русо, мажорното заключение (каденция) на музикални творби, които сж въ миньоръ, и то не само за цѣлата композиция, а сжщо и презъ течение на нейнитѣ части.

**Пикна** — се наричатъ въ старогръцката музика полутоновитѣ и четвъртонни последвания при хроматическитѣ и енхармонически тонови стълби.

**Пиколо флейта** — гл. Флейта.

**Пиколо хекелфонъ** — гл. Хекелфонъ.

**Пинсе (пенсе)**, фр. *pincé* = зашипанъ. *Instruments à cordes pincées* наричатъ французитѣ инструментитѣ, чиито струни сж зашипани: мандолина, китара, лютна, рота, цитра. 2) *P.* или *Pincement* е единъ особенъ начинъ за изпълнение на мордента отъ французскитѣ инструменталисти на XVI, XVII и XVIII